

Le pouvoir du service individualisé

Par Peter M. Johnson
des soixante-dix

Moc czynienia posługi poszczególnym osobom

Starszy Peter M. Johnson
Siedemdziesiąty

Conférence générale d'octobre 2025

Lorsque nous servons une personne à la fois, nous invitons chaque personne à venir au Christ et à servir dans la maison du Seigneur.

Frères et sœurs, merci pour votre fidélité et votre dévouement envers Jésus-Christ en ces temps difficiles. Vous êtes merveilleux, vous êtes magnifiques. Chacun d'entre vous est un enfant de Dieu. Je prie pour que nous reconnaissons l'influence du Saint-Esprit en devenant de véritables disciples dévoués de Jésus-Christ et en nous aidant les uns les autres dans cet effort, et pour que nous ressentions sa joie lorsque nous servons dans la maison du Seigneur.

Le président Nelson a déclaré : « C'est maintenant le moment pour vous et moi de nous préparer à la seconde venue de notre Seigneur et Sauveur, Jésus-Christ. C'est maintenant le moment de faire de notre vie de disciple notre priorité. Dans un monde rempli de distractions étourdissantes, comment pouvons-nous y arriver ? »

Il nous donne la réponse à cette question : « Adorer régulièrement dans le temple nous aidera. Dans la maison du Seigneur, nous nous concentrons sur Jésus-Christ. [...] Nous apprenons à le connaître. [...] Chaque personne qui cherche sincèrement Jésus-Christ le trouvera dans le temple. »

Alors, comment devenir des disciples dévoués de Jésus-Christ et comment s'aider mutuellement à le devenir ? Nous servons une personne à la fois. Servir à la manière du Sauveur implique de faire preuve de compassion, de bonté, de patience et d'amour sans jugement. Lorsque nous servons une personne à la fois, nous invitons la personne à venir au Christ et à

Czyniąc posługę poszczególnym osobom, zapraszamy ich do przyjscia do Jezusa Chrystusa i oddawania czci Bogu w domu Pana.

Siostry i bracia, dziękuję wam za wasze pełne wiary oddanie w przychodzeniu do Jezusa Chrystusa w tych trudnych czasach. Jesteście wspaniali; jesteście piękni; każdy z was jest dzieckiem Boga. Modlę się, abyśmy rozpoznawali wpływ Ducha Świętego, gdy będziemy stawać się oddanymi uczniami Jezusa Chrystusa, oraz odczuwali Jego radość, oddając cześć Bogu w domu Pana, i abyśmy pomagali w tym sobie nawzajem.

Prezydent Russell M. Nelson radził: „Teraz jest czas dla was i dla mnie, aby przygotować się na Drugie Przyjście naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa. Teraz jest czas, abyśmy uczynili nasze uczniostwo najwyższym priorytetem. Jak możemy to zrobić w świecie pełnym zawrotnych zakłóceń?”

Odpowiedź brzmi: „Pomoże nam regularne oddawanie czci w świątyni. W domu Pana skupiamy się na Jezusie Chrystusie [...]. Poznajemy Go lepiej [...]. Każdy, kto szczerze poszukuje Jezusa Chrystusa, odnajdzie Go w świątyni”.

Jak więc możemy sami stać się oddanymi uczniami Jezusa Chrystusa i pomagać w tym sobie nawzajem? Czynimy posługę poszczególnym osobom. Posługa na sposób Zbawiciela obejmuje współczucie, życzliwość, cierpliwość i miłość bez osądzania. Posługując poszczególnym osobom, zapraszamy ich do przyjscia do Chrystusa i oddawania czci w domu Pana, aby otrzymali Jego

servir dans la maison du Seigneur pour recevoir son pouvoir rédempteur. En d'autres termes, lorsque nous servons une personne à la fois, demanièreà la conduire à la maison du Seigneur, nous nous aidons mutuellement à devenir des disciples dévoués.

Jésus-Christ nous enseigne le pouvoir que l'on obtient en servant chaque personne individuellement avec amour et sans jugement. Souvenez-vous de la Samaritaine au puits. Cette femme devait se sentir insignifiante, seule, découragée et non reconnue. Peut-être a-t-elle même eu l'impression de ne pas être à sa place. Au cours de sa vie, elle avait eu cinq maris, et l'homme avec qui elle vivait n'était pas son mari. D'autres avaient peut-être porté un jugement injuste sans connaître sa situation personnelle. C'était peut-être l'une des raisons pour lesquelles elle était venue au puits seule, au moment le plus chaud de la journée. Et pourtant, elle a été l'une des premières à qui Jésus-Christ a déclaré qu'il était le Messie. Pour lui, cette femme était une fille de Dieu.

Jésus-Christ a enseigné à cette femme que, grâce à lui, une personne peut recevoir la vie éternelle en buvant à la source d'eau vive. Il a déclaré : « Celui qui boira de l'eau que je lui donnerai n'aura jamais soif, et l'eau que je lui donnerai deviendra en lui une source d'eau qui jaillira jusque dans la vie éternelle. »

La femme de Samarie a ressenti l'amour du Sauveur et a reçu un témoignage qu'il est le Messie par l'intermédiaire de l'Esprit. Après avoir reçu ce témoignage, elle est retournée en ville et a invité les gens à venir et à voir. Beaucoup ont cru que Jésus était « vraiment le Sauveur du monde ». Le Christ a servi chaque personne individuellement ; de ce fait, d'autres personnes sont devenues ses disciples dévoués.

Pierre et Jean, les apôtres du Christ, nous parlent du pouvoir que l'on obtient en servant avec compassion une personne à la fois. Souvenez-vous de cet homme, boiteux de naissance, qu'on plaçait tous les jours à la porte du temple pour qu'il demande l'aumône. Cet homme devait se sentir insignifiant, seul, découragé et non reconnu. Peut-être a-t-il même eu l'impression de ne pas être à sa place.

« Alors Pierre lui dit : Je n'ai ni argent, ni or ; mais ce que j'ai, je te le donne : au nom de Jésus-Christ de Nazareth, lève-toi et marche. »

Pierre a pris l'homme par la main droite et l'a

odkupicielską moc. Innymi słowy, pomagamy sobie nawzajem stawać się oddanymi uczniami, kiedy czynimy posługę poszczególnym osobom w sposób, który prowadzi do domu Pana.

Od Jezusa Chrystusa uczymy się mocy posługi poszczególnym osobom z miłością i bez osądzania. Przypomnijcie sobie Samarytankę przy studni. Ta kobieta mogła czuć się nieważna, samotna, zniechęcona i niedostrzegana. Być może czuła się osamotniona. W ciągu swojego życia miała pięciu mężów, a mężczyzna, z którym mieszkała, nie był jej mężem. Inni ludzie mogli wydać nieprawy osąd, nie znając okoliczności jej życia. Może to był jeden z powodów, dla których przyszła do studni sama w najgorętszej porze dnia. A jednak była jedną z pierwszych, którym Jezus Chrystus ogłosił, że jest Mesjaszem. Dla Niego ta kobieta była córką Boga.

Jezus Chrystus nauczał tę kobietę, że dzięki Niemu można otrzymać życie wieczne poprzez spożywanie wody żywej. Oświadczył: „Kto napije się wody, którą Ja dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się [...] źródłem wody wytryskującej ku żywotowi wiecznemu”.

Kobieta z Samarii odczuła miłość Zbawiciela i otrzymała świadectwo przez Ducha, że jest On Mesjaszem. Po tym świadectwie wróciła do miasta i zaprosiła innych, aby przyszli i zobaczyli, a wielu uwierzyło, że Jezus był „prawdziwie Zbawicielem świata”. Chrystus czynił posługę poszczególnym osobom z miłością; w rezultacie ludzie stali się Jego oddanymi uczniami.

Z przykładu Apostołów Chrystusa, Piotra i Jana, uczymy się o mocy czynienia posługi ze współczuciem dla konkretnej osoby. Przypomnijcie sobie pewnego człowieka, chromego od urodzenia, który codziennie leżał przy bramie świątyni, żebząc o pieniądze. Ten człowiek mógł czuć się nieważny, samotny, zniechęcony i niedostrzegany. Być może czuł się osamotniony.

„I rzekł Piotr: Srebra i złota nie mam, lecz co mam, to ci daję: W imieniu Jezusa Chrystusa Nazareńskiego, chodź!”.

Piotr wziął tego człowieka za prawą rękę i

aidé à se lever, et l'homme a été guéri. Immédiatement après le miracle, l'homme est entré dans le temple avec Pierre et Jean, « marchant, sautant et louant Dieu ». Pierre et Jean ont servi cet homme de façon à le conduire à la maison du Seigneur. Ce dernier est ensuite devenu un disciple dévoué du Christ.

Mes amis, il y a eu des moments dans ma vie où je me suis également senti insignifiant, seul, découragé et non reconnu. J'ai eu l'impression de ne pas être à ma place. J'ai été baptisé et confirmé membre de l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours à l'âge de dix-neuf ans. Un an plus tard, j'ai accepté l'appel à servir en tant que missionnaire à plein temps, mais il y avait encore beaucoup de choses que je ne connaissais pas sur l'histoire de l'Église.

Au début de mon service missionnaire, j'ai appris qu'il y avait eu une période durant laquelle les hommes d'origine noire africaine n'étaient pas autorisés à recevoir toutes les bénédictions découlant du culte dans la maison du Seigneur. Cette découverte a suscité en moi des sentiments de colère, de confusion, de doute et de peur. Ces sentiments étaient si intenses que j'ai perdu, pour un temps, ma capacité de reconnaître le Saint-Esprit.

Heureusement, j'avais un collègue missionnaire merveilleux, Kevin Vick, qui m'a servi avec amour, patience et gentillesse. Chaque soir, alors qu'il était témoin de mes sentiments de doute et d'incertitude, il disait simplement au jeune elder Johnson que j'étais : « Je vous aime. » Environ deux semaines plus tard, je me suis autorisée à ressentir l'amour de Kevin. J'ai eu le courage de prier notre Père céleste au nom de Jésus-Christ. Alors que je priais, j'ai été guidé vers la section 6 des Doctrine et Alliances, aux versets 21 à 23, où il est dit :

« Voici, je suis Jésus-Christ, le Fils de Dieu. [...] Je suis la lumière qui brille dans les ténèbres [...]. »

« Reporte-toi à la nuit où tu as crié vers moi dans ton cœur, afin de connaître la vérité de ces choses. »

« N'ai-je pas apaisé ton esprit à ce sujet ? Quel témoignage plus grand peux-tu avoir que celui de Dieu ? »

En lisant, je me suis souvenu. Je me suis souvenu du jour où j'avais jeûné et prié pour savoir si le Livre de Mormon est la parole de Dieu et si Joseph Smith est le prophète du Rétablissement.

podniósł go a ten został uzdrowiony. Natychmiast po tym cudzie mężczyzna wszedł do świątyni z Piotrem i Janem, „przechadzając się i podskakując, i chwalcąc Boga”. Piotr i Jan udzieli mu posługi w sposób, który doprowadził go do domu Pana, i ten człowiek stał się oddanym uczniem Chrystusa.

Moi przyjaciele, były takie chwile w moim życiu, kiedy i ja czułem się nieważny, samotny, zniechęcony i niedostrzegany. Czułem się samotniony. Zostałem ochrzczony i konfirmowany na członka Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich, gdy miałem 19 lat. Rok później przyjąłem powołanie do służby jako pełnoetatowy misjonarz, ale było wtedy wiele rzeczy, których jeszcze nie wiedziałem odnośnie do historii Kościoła.

Na początku mojej służby misyjnej dowiedziałem się, że był okres, w którym osoby czarnoskóre pochodzenia afrykańskiego nie mogły cieszyć się wszystkimi błogosławieństwami związanymi z oddawaniem czci w domu Pana. Kiedy się tego dowiedziałem, odczułem złość, dezorientację, wątpliwości i strach. Uczucia te były tak intensywne, że na pewien czas straciłem zdolność rozpoznawania Ducha Świętego.

Na szczęście miałem wspianalego towarzysza misji, Kevina Vicka, który czynił mi posługę z miłością, cierpliwością i życzliwością. Każdego wieczoru, gdy był świadkiem moich wątpliwości i niepewności, mówił po prostu do młodego Starszego Johnsona: „Kocham cię”. Po mniej więcej dwóch tygodniach pozwoliłem sobie poczuć miłość Kevina. Zdobyłem się na odwagę, aby modlić się do Ojca Niebieskiego w imię Jezusa Chrystusa. Gdy się modliłem, dotarłem do rozdziału 6. Doktryny i Przymierzy, wersetów 21–23, które stwierdzają:

„Oto Jam jest Jezus Chrystus, Syn Boga [...]. Jam jest światło, które świeci w ciemności [...]. »

Jeśli dalej pragniesz świadectwa, wspomnij noc, gdyś wołał do mnie w sercu, abyś mógł poznać prawdę dotyczącą tych rzeczy.

Czyż nie zesłałem spokoju do twego umysłu w tej sprawie? Czyż możesz mieć większe świadectwo niż to od Boga?”

Kiedy to czytałem, naszło mnie wspomnienie. Przypomniałem sobie dzień, w którym pościłem i modliłem się, aby dowiedzieć się, czy Księga Mormona jest Słowem Bożym, a Józef

Je me suis souvenu des alliances que j'avais faites dans la maison du Seigneur, qui m'avaient lié à Jésus-Christ d'une manière très personnelle et intime. J'ai ressenti l'amour du Sauveur et sa miséricorde, et il m'a donné l'assurance que l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours est son royaume sur la terre et qu'elle est nécessaire pour nous préparer à sa seconde venue. Ces souvenirs m'ont aidé à reconnaître de nouveau le Saint-Esprit et à comprendre plus pleinement que Jésus est le Christ et que je suis son disciple.

Il nous arrivera parfois d'avoir des questions sans réponse et le sentiment d'être insignifiants, découragés, seuls et non reconnus. Cependant, mes amis, nous devons marcher résolument avec foi en Jésus-Christ et nous souvenir de ses paroles :

« Que votre cœur ne se trouble point. »

« Vous aurez des tribulations dans le monde ; mais prenez courage, j'ai vaincu le monde. »

Je suis témoin de cette réalité et de la bénédiction promise par le Sauveur.

Alors, que pouvons-nous faire pour nous assurer que notre façon de servir chaque personne individuellement, à la manière du Sauveur, soit la plus efficace possible ? Vivre la doctrine du Christ nous aidera. Comme l'a décrit le président Nelson : « Vivre la doctrine du Christ produit le cycle vertueux le plus puissant, créant un élan spirituel dans notre vie.

« Si nous nous efforçons de vivre les lois supérieures de Jésus-Christ, [...] le Sauveur nous élève au-dessus de l'attraction de ce monde déchu en nous accordant plus de charité, d'humilité, de générosité, de gentillesse, de discipline, de paix et de repos. »

Frère Renlund explique : « L'élan [spirituel] produit par le fait de vivre la doctrine du Christ, n'alimente pas uniquement la transformation de notre nature divine en notre destinée éternelle, il nous incite également à aider autrui de manière appropriée. » Frère Renlund nous rappelle que « guérir [nous rendre saints] est la mission du Sauveur. La nôtre, c'est d'aimer. D'aimer et de servir de façon à ce que tous se rapprochent de Jésus-Christ ».

Notre capacité à vivre la doctrine du Christ sera enrichie en étudiant le Livre de Mormon chaque jour et en prenant la Sainte-Cène chaque semaine. Le président Nelson a déclaré que le Livre de Mormon « enseigne la doctrine du Christ [et]

Smith est Prorokiem Przywrócenia. Przypomniałem sobie przymierza zawarte w domu Pana, które łączą mnie z Jezusem Chrystusem w tak osobisty i zażyły sposób. Poczułem miłość Zbawiciela, Jego miłosierdzie i Jego zapewnienie, że Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich jest Jego królestwem na ziemi i jest niezbędny, aby przygotować nas na Jego Drugie Przyjście. Dzięki temu, że to sobie przypomniałem, mogłem ponownie rozpoznać Ducha Świętego i pełniej zrozumieć, że Jezus jest Chrystusem, a ja jestem Jego uczniem.

Czasami będziemy mieć pytania bez odpowiedzi i poczucie, że jesteśmy nieważni, zniechęceni, samotni i niezauważani. Jednakże, moi przyjaciele, musimy dążyć naprzód z wiarą w Jezusa Chrystusa i pamiętać o Jego słowach:

„Niechaj się nie trwoży serce wasze”.

„Na świecie ucisk mieć będziecie, ale ufajcie, Ja zwyciężyłem świat”.

Jestem świadkiem tej rzeczywistości oraz obiecanego błogosławieństwa Zbawiciela.

Co więc możemy zrobić, aby nasza posługa na rzecz poszczególnych osób na sposób Chrystusa była jak najbardziej skuteczna? Pomoże nam żyć zgodnie z doktryną Chrystusa. „Życie zgodnie z doktryną Chrystusa”, jak opisał to Prezydent Nelson, „może wytworzyć najpotężniejszy cykl prawości, który wywoła duchowy rozpęd w naszym życiu.

Kiedy staramy się żyć zgodnie z wyższymi prawami Jezusa Chrystusa [...], Zbawiciel podnosi nas ponad przyciąganie tego upadłego świata, błogosławiąc nas większą miłością, pokorą, hojnością, życzliwością, samodyscypliną, pokojem i odpoczynkiem”.

„[Ten duchowy] pęd nadany poprzez życie według doktryny Chrystusa”, jak wyjaśnił Starszy Dale G. Renlund „nie tylko napędza przemianę naszej boskiej natury w nasze wieczne przeznaczenie, ale także motywuje nas do pomocy bliźnim we właściwy sposób”. Starszy Renlund przypomina nam, że „zadaniem Zbawiciela jest uzdrawiać. Naszym zadaniem jest kochać — kochać i czynić posługę w taki sposób, aby przyciągnąć bliźnich do Jezusa Chrystusa”.

Nasza zdolność do życia zgodnie z doktryną Chrystusa zostanie wzbogacona poprzez codzienne studiowanie Księgi Mormona i cotygodniowe przyjmowanie sakramentu. Prezydent Nelson oświadczył, że Księga Mormona „naucza

offre la compréhension la plus complète et la plus [claire] de l'expiation de Jésus-Christ que l'on puisse trouver». J'aime ce livre. Prendre la Sainte-Cène chaque semaine dans un esprit de prière nous permettra d'approfondir notre compréhension de l'expiation de Jésus-Christ et apportera dans notre vie un renouveau spirituel, du réconfort et le pouvoir de la divinité. Souvenez-vous, « le pouvoir de la divinité se manifeste dans [les] ordonnances [de la prêtrise]», et ce pouvoir qui vient de Jésus-Christ renforce notre désir et notre capacité de servir chaque personne individuellement.

Mon étude du Livre de Mormon et le fait de prendre la Sainte-Cène atténuent les sentiments de découragement, renforcent ma détermination à servir chaque personne individuellement, à la manière du Sauveur, et m'aident à faire de ma vie de disciple une priorité absolue.

Mes amis, je vous promets que, si nous vivons la doctrine du Christ et si nous servons chaque personne de manière à la conduire à la maison du Seigneur, nous marcherons résolument avec foi en Jésus-Christ, malgré les questions auxquelles nous n'avons pas de réponse et les moments où nous avons le sentiment d'être insignifiants, seuls, découragés et non reconnus. Nous inviterons chaque personne, individuellement, à venir à Jésus-Christ et à servir dans la maison du Seigneur pour recevoir son pouvoir rédempteur et son amour. Dans la maison du Seigneur, nous « ressentir[ons] la miséricorde [du Sauveur]. [Nous] trouver[ons] la réponse à [nos] questions les plus troublantes. [Nous] comprendr[ons] mieux la joie de son Évangile». Au nom de Jésus-Christ. Amen.

doktryny Chrystusa [...] i daje najpełniejsze i [najjaśniejsze] zrozumienie Zadośćuczynienia Jezusa Chrystusa, nie ma drugiego takiego źródła wiedzy». Kocham tę książkę. Cotygodniowe uczestnictwo w duchu modlitwy w sakramencie zwiększy nasze zrozumienie Zadośćuczynienia Jezusa Chrystusa i zapewni duchową odnowę, pocieszenie i moc boskości w naszym życiu. Pamiętajcie, że „w [...] obrzędach [kapłaństwa] ukazana jest moc boskości” i ta moc, która przychodzi od Jezusa, wzmacnia nasze pragnienie i naszą zdolność do posługiwania poszczególnym osobom.

Studiowanie Księgi Mormona i przyjmowanie sakramentu minimalizuje uczucie zniechęcenia, zwiększa moją determinację, aby czynić posługę poszczególnym osobom na sposób Zbawiciela i sprawia, że bycie uczniem staje się moim najwyższym priorytetem.

Moi przyjaciele, obiecuję, że żyjąc zgodnie z doktryną Chrystusa i posługując poszczególnym osobom w sposób, który prowadzi do domu Pana, będziemy iść naprzód z wiarą w Jezusa Chrystusa, nawet pośród pytań bez odpowiedzi i poczucia bycia nieważnym, samotnym, zniechęconym i niedostrzeganym. Będziemy zapraszać poszczególne osoby, by przyszły do Jezusa Chrystusa i oddawały cześć Bogu w domu Pana, aby otrzymać Jego odkupicielską moc i miłość. W domu Pana będziemy „odczuwali [...] miłosierdzie [Zbawiciela]. [Znajdziemy] odpowiedzi na najbardziej nurtujące [nas] pytania. Lepiej [zrozumiemy] radość Jego ewangelii”. W imię Jezusa Chrystusa, amen.